

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 12. marca.

Tudi danes smo slišali v zbornici največ javkanje in kričanje levičarjev. Koliko se trudijo ti možje, da bi dobili kak dokazek pritisku nasproti Nemcem, da bi našli kak dogodek, ki bi ga mogli razlagati za krivico! Bože moj, godi se jim, kakor svatom — a žal jim po onih časih, ko so uničevali Slovane avstrijske z neumorno neusmiljenostjo. Sedaj so se zaveda časi, kakor se je že često naglaševalo, nekoliko premenili. Slovani in tudi Slovenci posebej saj nekoliko lažje dihajo. A če bi hoteli zlasti Slovenci in Hrvati uporabiti ogromno svoje gradivo, naštetih in razložiti glasno svetu kričeče krivice, ki se nam gode v istini, zlasti če pomislimo svojih nesrečnih bratov, če bi hoteli, pravim, navesti le saj nekaj vsega tega, bilo bi to najmanj 10krat toliko istinitih dogodkov, kakor jih shlapljajo levičarji po svoji ali tuji fantaziji ali morebiti tu in tam namaste s pravimi malenkostmi. Druzega se ne čuje ko očitane vladi, zaničevanje Slovanov, in toženje, kako žalostno je sedanje stanje Nemcev v Avstriji. Posl. dr. Menger imenoval je Nemce v Avstriji prosto teptano rajo, kričeč, kako je kaj takega mogoče v Avstriji in v sedanjih časih. Če je kje trpeča raja, so ubogi Slovaki v rokah madjarskih, Poljaki v naročju nemške kulture pod žezlom Bismarckovim — torej le Slovani. Poslanec Menger rekel je tudi, da se često pravi, Avstrija je rodbina mnogih narodov, a to je neumestno; Menger pozna mnogo rodbin, ali tako zdvijane, kakor je avstrijska, ne pozna nobene. No, da je ta rodbina zdvijana, se lahko veruje. Kdor je poslušal govornike levičarjev zlasti v včerajšnji seji in tudi današnji, prepričati se je moral, kje moremo iskati zdvijani element.

Včerajšnji razpravi stanja slovenskega glede šolstva gospod posl. dr. Ferjančiča oporekali so danes posl. Menger, Weitlof in Tržičan Luzzato. Zlasti poslednji repenčil se je in hotel ovreči dokaze dr. Ferjančičeve. Posl. g. dr. Ferjančič odgovoril je tem „faktičnim opazkam“ krepko. Unel se je danes dr. Menger, poln še srda, ki mu je vzkipek včeraj

že, ko je poslušal naudušenim besedam Ferjančičevim, terjajočim milemu narodu pravo človeško, pogojne neizogibno potrebne za življenje.

Potem govoril je še dr. Kronawetter v zabavo svoji zvesti okolici in marsikomu na galeriji, ki pač ne ve, čemu se smeji. Ker je dr. Kronawetter vlado posebno poprijel in hotel takoj odgovor, ustal je potem vladni zastopnik grof Kielmansegg in za njim predsednik policijski Krauss. Oba sta se trudila, da opereta kolikor moč svoje področje.

Danes mej sejo zbrali so se pod predsedništvom posl. Coroninija poslanci vseh vinorodnih dežel, da bi se pogovorili, kako ravnati proti nesrečni filokseri. Izvolil se je odbor in sicer gg. posl. Coronini, Malfatti, Mascon, Richter in Vošnjak, ki se bodo dalje posvetovali in predloge izjavljali.

Govor poslanca g. prof. Šukljeja

v seji državnega zbora dne 28. februarja 1889.

(Dalje.)

V budgetnem odseku se je pač nekaj čudnega reklo. Odkar se pečam s politiko, sem se prepričal, da se pač ne prigodi v ljubem božjem svetu nobena še tako velika krivica, kateri bi se ne izumila v olepšanje kaka metafizična formula. Tako ali tako, slabo ali dobro, mora se pač vse zagovarjati in to je zlasti dokazal v budgetnem odseku poslanec dr. Russ, ko se je posebej govorilo o Koroški ter izjavil čudno teorijo, rekel bi dobrodušno. Rekel je namreč čisto mirno, da imajo koroški Slovenci pravo za pravo dva jezika: doma in v rodbini se govori slovenski, a izven doma, rekel bi ob nedeljah (čujte, čujte! smeh na desni), v javnem življenju, pri uradih itd. pa v gosposki nemščini. (Čujte, čujte! na desni in klici: izvrstno)

No, v tem je nekaj resnice, in sicer zaradi tega, ker ne umé skoro nobeden koroških uradnikov slovensčine, akopram delujejo v slovenskih krajih (čujte, čujte! na desni) in se ostentativno nočejo učiti slovensčine, in se Slovincu, hotečemu obravnavati pred sodiščem v materinščini svoji, vse mogoče zapreke stavljajo. (Čujte, čujte! na desni.) Stvar je zlasti čudna, če se nekoliko premisli zgo-

dovina planinskih dežel. Istina je pač, da je bila Koroška, kakor Kranjska že v začetku srednjega veka sklopljena z nemško državo, a večina prebivalstva obranila si je do poznega srednjega veka svoj slovenski značaj. Zato imamo dva nezavisna svedoka, kronista srednjeveška, katera se prištevata najboljšim, kar jih sploh imamo v Avstriji, to je takozvani „Reimchronik“ štajerski in opat Janez Vetrinski. Čitajte, kaj pišeta ta pisatelja o nenavadni ceremoniji poklona vojvod koroških. Tu se je vprašalo in odgovarjalo slovenski i tu piše Janez Vetrinski (Johanes Victoriensis) — pred kratkim čital sem dotični zvezek Boehmer-jevih „fontes“ — ta znameniti stavek, katerega priporočam zlasti gospodom iz Koroške (čita): „Insuper sclavica, quae hic titulus prolocutione, in conspectu imperatoris cuilibet querulanti de se et non in lingua alia tenebitur respondere“, to se pravi: Vojvoda koroški sme, če ga pokliče cesar osebno, komurkoli odgovarjati le v slovenščini in v nobenem drugem jeziku. (Čujte, čujte! na desni.) Vem, gospóda moja, da mi morete oporekati z znanimi besedami iz spisa „schwabenspiegel“, a po mojem mnenju je poučen bil Janez Vetrinski pač bolje o koroških zadevah, kakor tuji pisatelj zakonika južne Nemčije. Sicer pa je bila večina prebivalstva koroškega še v poznem srednjem veku slovanska, kar se je tudi formalno izjavljalo v pravu onih časov.

No, gospóda moja, kako se pa ravna danes? Tudi jaz povem g. poslancu Carneriju anekdoto s tem razločkom le, da jamčim za njeno istino. Lansko leto šel je v okraji, ki je po ogromni večini slovenski, okrajni sodnik na dopust in poslal se je nek adjunkt iz Ljubljane, da ga nadomestuje, adjunkt, ki ni Slovenec. Rojen je na Koroškem, Nemec rodom in mislimi. A v Ljubljani — saj se pravi, da smo narodno okuženi (veselost na desni) — šinilo mu je v glavo, da je vender treba, da se pogovori včasih uradnik z ljudmi v onem jeziku, ki ga umejo, to je v materinščini. Nekega dne sedi adjunkt v pisarni in zraven njega, ne vem ali za njim, ali pred njim, sedi star manipulacijski uradnik. Mahoma se čujejo pred vratmi kmetški črevlji in nekdo potrka. Adjunkt misleč pač, da je v Ljub-

LISTEK

Pene.

Izvirna veseloigra v treh dejanjih.

Spisal J. Skalec.

Kakor v vseh narodih, tako se tudi v Sloveniji drama najpočasneje razvija, leta in leta štejemo, ne da bi mogli zabeležiti le jeden poskus. Kakor kaže, začelo se je tudi v tem pogledu obračati na bolje. Lani dobili smo na slovenski oder izvirno igro „Otok in Struga“, letos pa izvirno veseloigro „Pene“, katero je spisal, kakor je bilo čitati na gledališnem listu J. Skalec. Ker vsa Ljubljana ve pravo ime pisateljevo, ga tudi nam ni treba zamočavati. Igro „Pene“ spisal je g. dr. Josip Vošnjak, ki na leposlovnem našem polju zavzema odlično mesto in kaže izredno plodovitost.

Igra „Pene“ posneta je vsa iz življenja, dejanje vršilo se je še le pred malo leti na Malem Štajerji in posamični prizori so tako pristni in resnični, kakor smo jih pred malo leti v časnikih čitali. Nastopajoče glavne osebe so vse res živele in igrane svoje vloge v človeški družbi, a tudi postranske osebe, ki so glavnemu dejanju v stafažo, pogo-

jene so dobro in kažejo nam pravi tip maloštajerskega nemškutarskega meščana.

Dejanje igri je ob kratkem nastopno: Julij pl. Braunhof, graščak blizu slovensko-štajerskega mesta, ali določneje rečeno, svoje žene, graščakinje Avrelije mož, čuti potrebo, pokazati svetu svoje osebe imenitnost in kandiduje za državni zbor. Ker za volitve treba denarja, obrne se najprej do svoje soproge oskrbnika, da bi od njega izvil potrebni „nervus rerum gerendarum“. A dasi mu Braunhof razvija ves svoj program, mej drugim rekoč: Jaz sem Nemec in zaničujem vse druge narode, dasi slikovito riše svojo državnozbornost prihodnost in lepo gmotno stanje, vender oskrbnik Milonič ne more ugoditi prošnji njegovi, ker je blagajnica prazna in in ker je vrhu tega gospa prepovedala, da se Braunhofu ne sme izplačati niti vinar.

Ker tudi od oderuha Cvikarja ni pričakovati pomoči, poskusi Braunhof pri svoji soprogini svojo srečo. Ko s prisiljeno priliznostjo nič ne opravi, izpremeni taktiko in z revolverjem v roci preplaši soprogo, da mu podpiše menico za 1000 gld. Ta vsota mu je dovoljno sredstvo za volilno agitacijo, pri kateri mu pomagajo mestni župan in obrtnika Dreta in Oblič, poslednja seveda za gotovo plačilo.

Dobivši državnozborni mandat ni Braunhof skrbel za svojih volilcev koristi, marveč le za svoje sebične namene. V družbi s profesorjem Neminom, ki je zlorabeč svojo slučajno podobnost z ministrom, dospel do velicega upliva, ustanovita delniško družbo ter obesita v tedanji dobi „des volkswirtschaftlichen Aufschwunges“ lahkovernim delničarjem že davno opuščene cinkovne jame na Braunhofovi, oziroma njegove soproge graščine za milijon goldinarjev. Delnice spravijo se hitro v denar, začne se razkošno življenje in prof. Nemin dobi kot posebno plačilo za svoj trud mlade Braunhofove pastre roko in se zaroči z njo.

Z nenravnimi sredstvi sezidano poslopje zruši se pa hitro. Polom na borzi uniči tudi Braunhofovo delniško družbo. Nemin pobegne, po Braunhofa pa, ki je v denarni zadregi ponaredil za 20.000 gld. menic na svoje soproge ime, pride sodnik z žandarmi, da ga odpelje v zapor. Braunhof skuša sicer uiti iz zanke, a ko mu tudi simulovani samomor ne pomaga, mora se udati in odpeljejo ga v ječo. S tem končan je zli princip, dobivši zaslužno kazen.

Dobri, blagi princip zastopa mladi narodni odvetnik dr. Lednik. Takoj pri prvem nastopu njegovem, ko dobi nalog, naj vse priredi, da se pre-

ljani, pravi „noter!“ Ko bi bili vi tedaj videli jezo manipulanta uradnika! (Veselo na desni.) Plane kvišku, pozabi popolnoma hirarhijo uradniško in zaupije: „Bei uns ruft ma „herein!“, oder soll epper dös hier a noch eingeführt werden?“ (Velika veselost in čuje, čuje! na desni — oporekanje na levi.) Evo Vam dokaza, gospôda moja in poslanec dr. Russ, more se zadovoljen prepričati, da se je teorija njegova, ki jo je javil budgetnemu odseku že obistinila, akopram le po obisknem uradniku v Koroški. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. marca.

Lienbacher se je hudo zameril skoro vsem nemškim konservativcem, ker je v **državnem zboru** trdil, da Alajinja bvstrijje zavisna od tega, da se vse narodnosti avstrije zjedinijo v jedno stranko, pri čemer se pa ne sme v prvi vrsti poslušati niti narodnostnih niti verskih ozirôv. Ne sme se misliti, da so v nasprotnem taborju le antikristi. To je bilo že tudi nemškim konservativcem preveč. Dokler je Lienbacher le narodnostne zahteve Nenemcev pobijal, so ga visoko čislali, a drugače je zdaj, ko je dv. svetnik se izjavil, da tudi glede verskih zadev ni popolnem soglasen z njimi. Sedaj je mej desnico in njimi velik propad, ki se bode teško dal poravnati. Mnogi že mislijo, da Lienbacher v resnici nikdar ni bil naklonjen desničarjem, a jih je le podpiral, ker se je z njihovo pomočjo nadejal kedaj minister postati. Ko pa vidi, da so se mu vse nade izjalovile, pa brca na vse strani.

Letos bodo za več **deželnih zborov** nove volitve. Vršile se bodo neki že v maju ali pa v juniju, ker pozneje ne bodo politična oblastva imela časa brigati se za volitve, kajti imela bodo dovolj dela s pripravami za vojaški nabor. Letošnje volitve za deželne zbore bodo javljane za vlado posebno ugodno izpale. Posebno na Češkem je pričakovati, da se pomnoži število Mladočehov. Neuspehi čeških zastopnikov v državnem zboru bodo Mladočehom pri volitvah za deželne zbore mnogo koristili.

V **ogerskej** zbornici poslancev nadaljuje se debata o § 24. in § 25. vojnega zakona. Opozicija zahteva, da se vsprejme v zakon določba, da bodo smeli ogerski častniki delati izpite tudi v madjarščini. S samo resolucijo ni nič pomagano. Deželnoobrambovski minister bi že rad držal, kar je obljubil državnemu zboru, a ne ve se, kaj bi storil vojni minister, ki državnemu zboru ni odgovoren. Da se doseže gotovost, mora se dotična določba vsprejeti v zakon, kajti po zakonih se ima ravnati tudi vojna uprava.

Vnanje države.

V ruskih vladnih krogih se baje nadejajo, da se bode Koburžan kmalo naveličal vladanja ter bode ostavil **Bolgarijo**. To bode tem gotoveje storil, ker se bode sinoda odločno izrekla proti njemu. „Novoje Vremja“ misli, da Koburžan le čaka kacega povoda, da se odpove prestolu. Tak povod bode pa, če se odločno izreče proti njemu sinoda. Koliko je resnice v tem, ne moremo vedeti. Da se pa dolgo ne bode obdržal na krmilu, je gotovo. Bolj dvomljivo je pa, če pride že po njegovem odhodu ruska stranka na krmilo. Saj se je tudi pričakovalo, da bode po odhodu kneza Aleksandra dobila krmilo v roke Rusiji prijazna stranka, pa se to ni obistinilo.

piše graščina Braunhofova na Braunhofove žene hčer iz prvega zakona, zapazimo srčne simpatije mej njim in mlado gospico Matildo, iz šaljivih njihovih dvogovorov razodeva se nam že tajno nagnenje, katero se pokaže še jasneje pozneje v prizoru mej Lednikom in Matildo, ko je poslednja že zaročena s pustolovcem Neminom.

Dr. Lednik predstavlja se nam v vsem dejanji kot nesebičen prijatelj Braunhofove obitelji in kot tacega ga vidimo, tudi v konečni katastrofi, v kateri si oba razkrijeta svoja čuvstva in skleneta zvezo za vse življenje.

Iz tega kratkega posnetka vse snovi, okrašene in popolnjene z mnogimi, jako živahnimi epizodami, je lahko pogoditi te veseloigre smoter. Nekje se je sicer pisalo, da veseloigra „Pene“ nema vodilne misli, a kdor jo je le količkaj pazno gledal, pala mu je vodilna misel hitro v oči. Pisatelj hotel je pokazati, da mora vsako nenravno početje brez višje, blažilne ideje prej ali slej zrušiti se. To tudi jako markantno pove dr. Lednik, ko Milonič toži, da ni več prejšnje solidnosti. „Solidnost? — Pene, same pene! Gnusne za vid in duh. — Hrum in šum javnosti — pene; govori in obet — pene; ljudska hvala, ljudska jeza — sama pena; srd in ljubezen — le pena; moška beseda — pena; ženski jok in smeh — sama pena!“

Turški vladar je naročil komisiji za armenske zadeve, kateri predseduje Derviš paša, da naj izdela načrt reform, ki naj bi se uvele v Armeniji. Že v Berolinskej pogodbi je Turčija obljubila reforme v Armeniji, a pri znani počasnosti turških oblastev se še do danes reforme neso uvele in bode tudi sedaj teško kaj. Načrt, ki ga bodo izdelali, založili bodo zopet kje v kaki pisarni in stvar bode ostala pri starem.

Crispi je bil le pod tem pogojem prevzel sestavo nove **italijanske** vlade, da bode smel razpustiti zbornico, če se mu bode potrebno zdelo. Glavna naloga nove vlade bode, da bode skušala finance spraviti v red. Sedanja vlada hoče varčevati. Pomanjšati hoče po možnosti stroške, ki jih ima za Masavo, bolj enakomerno razdeliti izredne stroške vojnega in pomorskega ministerstva in nekoliko pomanjšati število uradnikov. Povišati pa hoče hišno najmarino. Na ta način se nadeja, da bode na leto prištedila do 30 milijonov lir.

V **Franciji** so jako zadovoljni z ministersko premeno v **Italiji**. Nadejajo se, da bode nova vlada bolj prijazna Franciji, nego je bila prejšnja. Crispi je sedaj minister notranjih in vnanjih zadev, pa bode poslednje ministerstvo najbrž oddal državnemu podtajniku Damiani-ju, ki je prijazen Franciji. Potem se bode ta državi vedno bolj približevali. Najprej bode Italija priznala odpravo kapitulaciji v Tunisu.

Angleška unijonistična stranka se je bolje organizovala. Osnovala je v Londonu osrednji odbor, ki bode v zvezi z vsemi društvi te stranke po deželi. Ta odbor ima prvo sejo dne 23. marca, katerej bode predsedoval lord Hartington. To preorganizovanje dokazuje, da hoče ta stranka biti bolj samostojna in torej ne bode več le tlake opravljala konservativcem.

Dopisi.

Z Dolenjskega 11. marca. [Izv. dop.] Nič ni dobrega poročati z dolenjske strani. Mesto na bolje, obrača se vse na slabše. Kar more, hiti v Ameriko, ženstvo doma ostaja. Krepički moški delavec zginjava. Iz Amerike pride čez nekaj let domu, pa obnemogel je. Par sto goldinarjev je domu poslal, par sto zapotoval, ali najboljši moči pustil je naš človek v rudokopih, usnjarijah ameriških. Koliko pa jih ne pride več nazaj! Je že tako.

Mej Novim Mestom in Žužemperkom so fužine za železnino. Svojina so kneza Auersperga. Najlepši gozdovi rasto v tej dolini. Krka ima dosti naravnih jezov, in nekdaj so te fužine na Dvoru in one v Gradacu ob Krki nad Žužemperkom dobro izhajale. Fužine v Gradacu so že zdavna opustili; zdaj hoče knez Auersperg opustiti še one na Dvoru. Ako kaka tovarna delo preneha, sega to kvarno v širne kroge. Par sto delavcev pride v tovarni ob kruh, sto in sto družih ljudij zgubi svoj zdaten zaslužek.

Naši ljudje iz Žužemperskega, Trebanjskega in Novomeškega okraja vozarili so doslej rudo na fužine v Dvoru; zaslužili so za sol, davke in obleko. Par sto delavcev in mej njimi veliko izvrstnih domačih kovačev, delalo je v tej tovarnici. Mladi ljudje našli so v njej dobro šolo za vzgojo v kovaškem delu; ker se je veliko oglja v fužinah porabilo, služili so naši ljudje s pripravljanjem oglja

S temi stavki je pač dovolj označeno vse Braunhofovo in Neminovo početje, nič menj pa tudi dozdevna nestalnost Matildina. Nasproti pa nam ugaja moško in vseskozi pravilno postopanje Lednikovo in v zadoščenje nam je, ko se koncem igre združita Matilda in Lednik in poslednji na vprašanje Miloničeve: „So li to tudi le pene?“ v srčni radosti odgovori: „Pene moj prijatelj, pene, pa sladke in nepozabne do smrti!“

Vse to dejanje razdelil je gosp. pisatelj na tri čine in dosegl s svojim dramatičnim prvencem lep uspeh. Vender se nam dozdeva, da bi zadnjemu činu trebalo male premembe. Prizor mej Avrelijo, Matildo in Lednikom moral bi se malo skrajšati, katastrofa z Braunhofom in zveza mej Lednikom in Matildo nekoliko drugače zasukniti. Potem bode efekt bolj celoten, popolnejši.

Predstava bila je izvrstna. Dasi je bilo skoro vse dramatično osobje na odru, vršilo se je vse gladko in točno, vsak igralec bil je svoji ulozi popolnoma kos, le edenkrat izostal je stavek: „Zaroka še ni poroka!“, kar je glede naslednjega samogovora malo motilo. Gledé posamičnih oseb omeniti nam je v prvi vrsti gospodičino Zvonarjevo (graščakinja Aurelija), in njeno hčerko Matildo (gdč. Gostičeva). Manjši ulogi imeli sta gospodičini Nigri nova in Zora in gdč. Slavčeva, kot prodajalec

ter z vožnjo v fužine. Vozniki zaslužili so kaj pri prevažanju železnine v Ljubljano, ali na postajo na Videm pri Krškem; krčmarji, trgovci živeli so dobro od vseh teh; bil je s kratka živahen promet v konsumciji vseh pridelkov.

To vse bo v kratkem minilo; knez Auersperg hoče vse delavce v omenjenih fužinah odpustiti ter fužine pustiti dežju in vetru. Neso več produktivne, vožnja za trg pripravljene železnine je predraga — dobička ni — zato bolje zapreti tovarno! Je pač na ubogem Dolenjskem to podjetje! Prej, ko še drugod ni bilo železnic, se je dobro z železnino tržilo; zdaj se ne more več konkurirati. Veliki okraj bo hudo zadet s tem, kar kneza Auerspergovo oskrbnitvo s fužinami na Dvoru namerava, — nič ne bo na njihovo mesto prišlo, — potno palico v roko in s tropo otrok po svetu!

Fužinarski delavci so si po kneževem posestvu bajte postavili, — stran ž njimi! Dobili so ti delavci par krajev zemlje, na njih so jim ženice krompir, salato sadile — nič več o tem! Ob nedeljah posedali so krepički moški z ženicami ter otroci po krčmah in si kaj boljšega privoščili; — minolo bo vse to v teh krajih, — minolo tudi vse drugo živahno življenje v tej dolini!

Kaj hočemo, pomagati ne moremo, nam poročete! Vemo, vemo, ali za Boga svetega, kaj bo pa s celim organizmom, s Kranjsko, ako največji del dežele gmotno in s tem v vseh družih ozirih zmiraj slabjši postaja, ako ničesar v gmotnem oziru ta veliki del Kranjske ne pomenja.

Lačen mladič se neki dobro šola, ali dobro napasen konj bolje stori. Ako ljudstvo v gmotnem oziru hira, hira tudi v duševnem.

Le vzemimo, da Dolenjski še neka druga in najhujša nevarnost preti — trtna uš. — Ta groza ni šala. Kdor je pred 10 leti na Bizelskem na slov. Štajerkem prekrasne vinograde videl, razjoka se, ako jih zdaj vidi. In trtna uš je že v Krškem, Kostanjeviškem, Novomeškem, Metliškem okraji; ne bo dolgo in po vsem vinorodnem Dolenjskem bo razjedavala najžlahtnejši plod našega ozemlja. 200 do 1000 gld. pridelal je naš ratar v vinogradu na leto, v 5. — 10. letih nič več. Kaj bo?

Od kar sta Bosna in Hercegovina priklopljena Avstriji, prihaja od tam in iz turških krajev vsako leto tisoč in tisoč „buš“. Naši in mesarji drugod segajo po tej ceni živini, naša domača nema cene. Po 15 — 30 gld. se kupi buša; dobra je, da je le meso mesarju ceno; prodaja ga za ono pitanih volov.

Torej v Ameriko in če je tam že vse prenapolnjeno — pa stradati! Ko pride naš fant k vojaškemu naboru, ga je komaj tretjina gorenjskega in ko pride naš mož v davkarijo, še tretjine tega davkov ne more plačati, ko gorenjski možak, ki se zraven mej potjo v hranilnico stopi in tam par stotakov varno shrani.

Država ima svojo zgubo, dežela Kranjska, na katero smo vsi Slovenci in rekel bi vsi južni Slovani tako ponosni, pa zgublja jednega najlepših bisserov, ljubko naravo veselega Dolenjca, zgublja iz-

*) Kakor smo večeraj javili, se je to že zgodilo.

Uredn.

časnikov. Vse tri igrate so prav dobro. Mej gospodi pa je pri tej predstavi najsrečnejšo ulogo imel gosp. Sršen ki praznuje letos dvajsetletnico svojega delovanja na narodnem odru. Uloge intrigantov so zanj kakor nalašč, tipe židovske predstavljaj je že mnogokrat izborno, posebno posrečil pa se mu je Leo Jeitel, urednik „Liberalnega Kurirja“. To bila je pristna fotografija židovskega časnikarja z vsemi njegovimi napakami in podlostmi. Da je Braunhofa g. Boršt-nik izvrstno pogodil tega ni treba zatrjevati, a omeniti treba, da je pravemu Braunhofu bil tudi po vnanjosti jako podoben. Gg. Danilo (dr. Lednik), Kocelj (Milonič) in Verovšek (župan Koler) igrali so na splošno zadovoljnost, posebno srečo pa je imel g. Perdan, kajti s svojo masko in igro vzbujal je neprestan glasen smeh.

Čestitajoč g. dr. Vošnjaku na tem uspehu, želimo, da bi mu bil v izpodbujo za nadaljnje delovanje na polji še jako skromne dramatike slovenske. Želeli bi pa tudi iskreno, da bi se: drugi naši pisatelji poskusili v dramatik, da nam bode možno prihodnje leto stoletnico prve slovenske predstave praznovati s samimi izvirnimi proizvodi. V to ime pomozi Bog!

vratnega prometnega trgovca, zgublja ono krepko duševno moč, ki se nam je v Levstiku, Stritarju, Tomšiču, Jurčiču etc. pojavila.

Naroden jezik rešiti je veliko, ali ravno toliko je, mu v gmotnem oziru stališče zboljšati, mu ga osigurati. Brez trdne gmotne podloge ni misliti, da more narod krepko se braniti tuji konkurenciji v vseh razmerah gmotnega življenja. In gmotno krepka velika Dolenjska je celemu narodu kaj vredna; brez nje tudi druga Kranjska ne more kaj. Trdna vsa kranjska dežela, zaslonba je drugim Slovincem, sama Kranjska — kaj premore proti potujčenju Slovenstva in proti izsesanju v ekonomičnem oziru po mogočni tujini na treh straneh.

Na to naj se naši možje v deželnem in državnem zboru in na to z vso energijo ozirajo in železo naj kujejo, dokler je gorko; drugače bo prepozno in pridejo časi, v katerih nič ne bodo storiti mogli. Država mora tudi kaj v gmotnem oziru za Dolenjsko storiti. Ako noče, čemu streči vladi, ki le s tem sitneže odganja, da na pol tega v uradih, šolah stori, kar nam po postavi gre.

Poslancidolgo minulih dob — pridobili sogojenjsko železnico (dr. Toman), s tem Gorenjcu dali vse, kar mu je trebalo, nekateri iz mej njih se je brigal z vso energijo za gmotne odnose naroda. Sedanji se tudi brigajo za to, pohojevajo ministre, govorijo v debatah, ali razven par slovenščine zmognih sodnikov še neso nič drugega izborili. Vlada ve, da jej ne bodo sitnostij uganjali, ne boji se jih kar nič. In naš deželni zbor! Pa bodimo tihi — je že tako, kaj se hoče!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dne 12. marca.

(Konec.)

V imenu šolskega odseka poroča obč. sv. vitez Zitterer o računu takajšnje realke o porabi dotacije za 1887 in o računu modelirske šole. Računa se odobrita. Štefanu Bončini, slugi pri II. mestni ljudski šoli, dovoli se 30 gld. nagrade, 4 dedektivom za revizijon gledé pasje takse (za 68 psov = 272 gld.) pa 40 gld.

O dopisu vojaškega poveljništva gledé upejljave vodovoda v novo mestno vojašnico poroča v finančnega odseka imenu obč. sv. dr. Tavčar in predlaga, da se slabi vodnjaki v vojašnici otrebijo in očistijo, da se pa vodovod v posamična stanovanja upelje le tedaj, ako vojaški erar prevzame dotične troške.

Ko je obč. sv. vitez Zitterer povedal svoje mnenje, kako bi se pokvarjeni vodnjaki utegnili popraviti, vsprejme se finančnega odseka predlog.

Isto tako vsprejme se finančnega odseka predlog (poročevalec obč. sv. Fr. Ravnikar) o troških za vzdrževanje realkega poslopja 1887. I. — dotični mesto zadevajoči troški, ki se imajo plačati hranilnici, iznašajo 608 gld. 87 kr. — brez debate soglasno.

Po končanem dnevnem redu oglasi se k besedi obč. sv. Valentinčič in vpraša, kaj je z novim redom za izvoške, sklenjenim že pred dvema letoma.

Na to vprašanje odgovarja obč. sv. dr. Tavčar, da je red za izvoške že izdelan, treba samo, da ga vzame pravni odsek še v roke, kar se bode v prihodnji seji zgodilo.

Dalje vpraša obč. sv. Valentinčič, kaj je z nameravano šesto lekarnico, na kar odgovarja župan Grasselli, da se nobeden sedanjih lekarničarjev neče preseliti s svojega mesta na dolenjo stran mesta in da se bode, ko je to konstatovano, primerno postopalo.

Gledé inkorporacije pod Šiško spadajočih posestev: Tivolski grad, Rudolfinum, vile in kolizej se je ves akt predložil deželni vladi in župan bode na vprašanje, kako je s to zadevo, odgovarjal stoprv po natančnejši informaciji.

Na podžupana Petriča vprašanje, kaj je z novim, po njem predlaganim selilnim redom za mesto Ljubljansko, odgovarja župan Grasselli, da bodeta personalni in pravni odsek to zadevo v prvi seji obravnavala.

Domače stvari.

— (Gospod dr. Ferjančič) izvrstni in jako obširni govor v državnem zboru dne 11. t. m. došel nam je danes. Prevod po stenografičnem zapisniku začnemo priobčevati jutri, zagotavljajoč čitatelje že naprej, da bodo imeli velezanimivo berilo,

kajti g. dr. Ferjančič govoril je jako rezko in pogumno, osvetlil žalostne razmere in dogodke na Koroškem, Štajerskem in Primorskem, obširno pa se bavil tudi z okrajnim glavarjem Postojnskim, vitezom Schwartzem. Dr. Ferjančiča volilci smejo biti ponosni na svojega zastopnika.

— (Za „Sokolski dom“) daroval je gospod inženier Fran Vfk v Ljubljani 20 gld. — Slava mu!

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) je preložen na soboto dne 23. marca, ker bode v soboto dne 16. t. m. v čitalniški restavraciji „Sokolski večer.“

— (Iz Postojine) se nam piše dne 13. t. m. V današnji seji občinskega odbora glavne županije v Postojini bil je jednoglasno izvoljen častnim članom gospod J. Gorup na Reki. Slava!

— (Tehniško društvo kranjsko.) V seji tehničnega društva kranjskega, katera bode v petek dne 15. t. m. pri „Maliči“, govoril bode gospod inž. Kirchschlager o „Ljudskih kopelih z ozirrom na tukajšne razmere.“

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V novjšem času poslali so ugodne rešitve: dekan Potočnik: za Gornji Grad in Bočno; župnik Zdolšek: za Solčavo; župnik A. Ramovš: za Sv. Križ, Sv. Janeza, Jagnjenico in Čimerno, fare Svibenske pri Radečah na Dolenjskem; prof. M. Petelin: za Tomišlje; župnik Škufca: za Blagovico in Št. Ožbalt; profesorja T. Zupan in dr. I. Svetina: za Moste, Žirovnico, Selo, Zabreznico, Breznico, Dosloviče, Smolnuč, Rodinje, Studenice, Vrbo in Breg — vse pri Radovljici; učitelj Kenda: za Ljubušnje na Gorškem; župnik Brč: za Št. Lambert in Kanderše; dekan Jan: za Dolino pri Trstu; župnik Povše: za Hrastje, Voklo, Olševk, Št. Jurij, Hotemože, Luže, Visoko, Milje, Voglje, Prebačevo, Čirčiče, Srednja vas pri Kranji. Lepa hvala!

— (Iz Podjunske doline na Koroškem.) Razveselila nas je vest, da se je nastavl v Celovci narodni odvetnik g. dr. Šegula, vsaj je bila uže živa potreba, da dobimo svojega narodnega zastopnika, da nam ne bode potreba nositi krajcarjev naših narodnim našim težnjam nasprotujočim nemškimi in nemškutarskim advokatom Celovškim. Kakor smo se osobno prepričali, je gosp. Šegula jako značajan, priazen in uljuden gospod, kateri bode s svojim obilim znanjem, mirnim in taktim obnašanjem in svojo ljubeznivostjo gotovo imponoval nemškim svojim kolegom, zatgadel ga vsem narodnim krogom najtopleje priporočamo.

— (Odbor akad. društva „Slovenija“ na Dunaji) se je na podlagi volitev v zborovej seji dne 10. t. m. takole sestavil: 1. Predsednik: Pipuš Radoslav, stud. iur.; 2. Podpredsednik: Jagodič Fran, stud. iur.; 3. Tajnik: Cegnar Jos., stud. iur.; 4. Blagajnik: Hočevar Ivan, stud. iur.; 5. Knjižničar: Furlan Anton, stud. iur.; 6. Arhivar: Abram Josip, stud. iur.; 7. Odbornik: Dev Oskar, stud. iur.; 8. Namestnika: Baltič Lavoslav, stud. iur. in Lončarič Josip, stud. tech.; 9. Revizorji: Bleiweis vit. Trsteniški Janko, stud. med., Geiger Ivan, stud. med. in Vidmar Fran. stud. iuris.

— (Bralno društvo v Karlovskem predmestji) priredi v nedeljo 17. t. m. društveno zabavo s tombolo i petjem. Vabijo se vsi rodoljubi in podpiratelji narodnih društev. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop prost.

— (Pri Veliki Nedelji) zaprli so dne 12. t. m. tamošnja trirazrednico, ker mej učenci razsaja bolezen „Parotitis“, ki se javlja v oteklinah na obrazu. Doslej obolelo 72 otrok.

— (Truplo pa znika Seidla,) kateri je izginil pred več tedni iz prisilne delavnice, ne da bi se vedelo kam, našli so v Ljubljani blizu Božjega groba. V žepu se je našla zlata ura z verižico, katera se je izročila vdovi, rojeni bar. Schweiger-Lerchenfeld.

— (Rop pri Otoku na Gorenjskem.) Pri zadnji obravnavi v soboto 9. marca zatoženi so bili: 42 let stari Janez Pičman, kajžar v Britofu, občine Predaslje, že kaznovan zaradi tatvine, in 50 let stari Anton Izda, posestnik v Dobropolji, že kaznovan s štirimi leti teške ječe zaradi soudeležbe hudodelstva ponarejanja denarja, hudodelstva rop; njih ženi, 39 let stara Marija Izda in 41 let stara Marija Pičman, pa soudeležbe hudodelstva rop. — Anton Izda je človek, pri ka-

terem se shajajo, po spričevanju njegovega soseda Janeza Kleindiensta, vedno sumljivi ljudje. Izda skuša izvabiti nevednim ljudem denar na ta način, da jim laže, da ima dobro ponarejen denar na prodaj, katerega 100 gld. prodaja za 20 gld. pristnega denarja. Ker ga pa daleč okrog poznajo ljudje, mu pač ne gre ta sleparija, zatorej se je lotil ljudij, kateri ga še ne poznajo. Sklenil je s sozatožencem Pičmanom, malo vrednim človekom, prijateljsvo, mu povedal, da ima dolga na kupe in potrebuje takih ljudij-kmetovalcev, ki imajo še kaj „cvenka“. Pičman ga je knalu umel in hitro dobil v osobi Janeza Novaka, kupca z volno v Cerkljah, tacega človeka, kakersnega je zahteval Izda. Šel je Pičman k Novaku v Cerklje, da ga je spoznal, ob jednem je pa tudi zvedel, da gre Novak drugi dan v Tržič na semenj, kamor se je odpravil tudi Pičman. Tam je res našel Novaka in mu takoj začel ponujati ponarejeni denar ter mu rekel, da je on trgovec, ki prodaja ponarejeni denar tu v Tržiči v krčmi. Naj gre ž njim tja in kupčija se hitro sklene. A stari Novak ni hotel o tem ničesar slišati, bil je pa toliko radoveden, da je na vprašanje Pičmana, kam bi mu prinesel ponarejeni denar, odgovoril, da naj ga prinese drugi dan v Zapuše, ker bi rad vedel, kak da je sploh. Ta radovednost se je pa Novaku jako slabo izplačala. Dne 1. decembra 1888. prišel je Novak v Strojovo krčmo v Zapušah, kjer sta Pičman in Izda že sedela vsak pri svoji mizi. Novak nekaj malega zahteva, plača ter odide od Zapuš proti Otoku, ne da bi kaj govoril o denarji s Pičmanom. Ta pa švigne takoj za njim ter se mu pridruži. A kmalu zapazi Novak, da gre za njima Izda. Novak je opomnil na to Pičmanu: „Saj imaš še jednega seboj!“, na kar je le-ta odvrnil: „Tega se nič ne boj, saj sva oba glib!“ Pičman je začel zopet prigovarjati Novaka, naj kupi 100 gld. ponarejenega denarja za 20 gld., a Novak ni kazal veselja za to kupčijo. Pičman je na to Novaka spravil s ceste na pašnik, rekoč: „Tu gori stopiva!“, a v istem trenutku oglašil se je Izda, kliče: „Denar mi daj, če ga neče!“ Pičman mu je odgovoril: „Saj ti bom dal vseh 1000 gld.“ To izreki stopi k Izdi ter se tiho pogovarjata. Izda šel je potem po cesti naprej, Pičman pa se vrne k Novaku, kateri se je že začel bati, da mu vzameta ta dva lopova denar s silo, zatorej ni hotel iti dalje s Pičmanom po pašniku. Ko je Pičman videl, da ga ne spravi naprej, šla sta zopet na cesto, kjer ga Pičman prigovarja, da naj gresta dalje, da mu pozneje pokaže denar. Novak je izprevidel, da ga hoče Pičman spraviti na bolj samotni kraj, kjer ga morebiti čaka Izda, zatorej ni hotel iti naprej, ampak obrnil se je, da bi šel nazaj v Zapuše. Ko je Pičman videl, da denarja z lepa ne dobi, spodbil je Novaku noge, da je padel na trebuh, ulegel se nanj in ga tiščal k tlom; ko je Novak klical na pomoč, zgrabil ga je za usta, mu jih tiščal in grozil: „Če boš še enkrat zaupil, te bom kar zaklal!“ Novak se je seveda bal, da ga bode Pičman res zaklal, ni si upal več upiti in tako si tudi ni mogel nič pomagati. Pičman pa je mej tem segel v notranji žep Novakovega telovnika ter mu vzel listnico, v katerej je bilo 230 gld. denarja, potem pa je hitro izginil, da Novak sam ni vedel kam. — Vse to dejanje Pičman obstoji, samo z vsoto oropanega denarja se ne ujema, pač pa s konsekvenco izpove, da ga je pripravil k temu dejanju le Izda. Denar, pravi, da je dal nekaj svoji ženi, nekaj pa Izdovi ženi. Izda zvrta vsa krivdo na Pičmana in tudi Izdova žena taji vse, kar je Pičman povedal. — Porotniki spoznali so le Marijo Pičman nekrivo, druge tri zatožence pa krivim in obsojen je bil Janez Pičman zaradi hudodelstva rop na šest let teške ječe, Anton Izda na deset let teške ječe, Marija Izda zaradi soudeležbe hudodelstva rop pa na tri mesece teške ječe; pri vseh je ječa poostrena s postom in tamnico ter trdim ležiščem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 13. marca. Nasproti poročilom o povrnitvi kraljice Natalije se zatrjuje, da se kraljica ne misli povrniti v Srbijo. Kralj Aleksander bode v aprilu mater obiskal in ti obiski se bodo potem ponavljali vsake tri mesece.

Belgrad 13. marca. Emigrant Pasić pričakuje se jutri. Prireja se slovesen pozdrav. Tudi Cankova bodo slovesno pozdravili.

Peterburg 13. marca. („Pol. Corr.“) Car Aleksander podelil je finančnemu ministru Višnegradskemu v priznanje njegovih zaslug za

prospeh ruskih državnih financ letno dotacijo v znesku 4000 rubljev na dvajset let.

Carigrad 13. marca. Tukajšnjega ruskega veleposlaništva postajška ladija, ki je Ašinova in njegove drugove v Dardanelah vzela na krov, plula je dne 9. t. m. zvečer skozi Bospor in potem proti Odesi. Turška pristaniška oblastva so skrbela, da noben član Ašinove ekspedicije ni mogel na kopno. Zagotavlja se, da se bode v Rusiji proti Ašinovu pričela stroga preiskava in da se bode še le določilo, kaj in kam ž njim.

Belgrad 14. marca. Vesti dveh jutranjih listov Dunajskih o smrti ali samomoru kralja Milana so popolnoma neosnovane. Kralj Milan je pri najboljšem zdravju.

Pariz 14. marca. Pomorski minister Jaurès umrl vsled kapí. — „Republique Française“ javlja, da so bile včeraj mnoge hišne preiskave pri članih lige patrijotov in da je njihova mobilizacijska osnova res imela načrt splošnega ustanka.

Razne vesti.

* (Znak časa.) V Belgiji popijó vsako leto 70 milijonov litrov žganja; a pri tej množini ne bode dolgo ostalo, ker se žganje pitje množi dan na dan. Število prebivalcev pomnožilo se je v 15 letih za 14, žganje pitje pa za 37 in vsled tega število blaznih za 45, zločincev za 74 in samomorilcev za 80 odstotkov. Belgija katera broji okoli 6 milijonov duš, potrosi na leto za žgane pijače 135 milijonov frankov, država pak izplačuje za javni pouk vsako leto samo 15 milijonov frankov. Ni čuda torej, da imajo v Belgiji 5500 šol, a 136.000 pivnic, v kojih se toči žganje. Dandanes živimo istinito v dobi prav pravega alkohola, po domače žganja.

* (Samomor.) Iz Levova se 12. t. m. javlja: V Przybyszowski ustrelil se je huzarski ritmojster Rudolf Gangel. Povod samomoru dala je baje melanholija nesrečnega častnika.

* (Potres.) A Akvili imeli so 10. t. m. popoldne ob 1. uri prav močan potres, kateri je pruzročil sicer velik in občen strah, a nikake škode.

BRATJE „SOKOLI“!
VABILO
„JOUR-FIXU“
kateri bode
v soboto dne 16. marca 1889.
v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.

VSPORED:

Godba. — Komični prizor. — Petje.

Ker v letošnjem letu napraviva prvi zabavni večer, nadejava se, da vidiva zbrane polnoštevilno brate „Sokole“.

Na zdar!

Dr. Dereani.

Filip Zupančič.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Tuji:

13. marca.

Pri **Malič**: Saltzer z Dunaja. — Oswald z Dunaja. — Callé iz Grada. — Lenberg z Haasberga. — Strauss, Singer, Hermann, Guntov in Hürner z Dunaja. — Rumel, Hof in Kammer iz Prage. — Wieschmitzky z Dunaja. — Taufferer iz Višnjegore.

Pri **Sionu**: Reiterek iz Tržiča. — Stiber iz Pulja. — Kohn, Hirschl z Dunaja. — Lončarič iz Selc. — Krupka z Dunaja. — Krestelly z Dunaja. — Löwy iz Siseka. — Wohine iz Mokronoga.

Pri **avstrijskem cesarju**: Weinberger iz Zagorja. — Fischer iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

11. marca: Neža Škerjanec, hišna posestnica in krčmarica, 57 let, Vodnikove ulice št. 6, za plućnico. — Ivan Gabrič, delavka sin, 4 leta, sv. Petra cesta št. 42, za vnečjem ledvici.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. marca	7. zjutraj	737.7 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.6 mm.	7.2° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	736.6 mm.	0.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 3.7°, za 0.9° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Jagotin Hribar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.83	Špeh povejen, kgr.	88
Rež,	4.50	Surovo maslo,	80
Ječmen,	4.16	Jajce, jedno,	2
Oves,	2.67	Mleko, liter	8
Ajda,	4.67	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4.33	Telečje	50
Koruza,	4.83	Svinjsko	56
Krompir,	2.23	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	55
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo,	94	Slama,	250
Mast,	79	Drva trda, 4 metr.	670
Špeh frišen	56	„ mehka, 4 „	430

Dunajska borza

dne 14. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.10	gld. 83.20
Srebrna renta	83.75	83.80
Zlata renta	111.40	111.50
5% marcna renta	99.25	99.30
Akcije narodne banke	892	893
Kreditne akcije	302	302.25
London	121.80	121.85
Srebro	—	—
Napol.	3.62	9.62
C. kr. cekini	5.70	5.70
Nemške marke	59.45	59.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	180 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	60 „
Ogerska papirna renta 5%	94 „	15 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	185 „
Rudolfove srečke	10 „	22 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	129 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	134 „	— „

Zahvala.

Globoko ginjeni obilih dokazov sočutja ob smrti naše ljube, nepozabne matere, gospe

NEŽE ŠKERJANC

izrekamo vsem darovateljem krasnih vencev, kakor tudi mnogostevilnim spremljevalcem rajne k večnemu počitku najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 14. marca 1889.

(197)

Žalujejo ostali.

Na Starem trgu št. 4

se oddasta

(128—1)

dve prodajalnici

o sv. Mihaeli ali takoj.

Natančneje se izve pri Henriku Ničman-u.

Komptvarna oprava.

Dobro ohranjena **komptvarna oprava**, obstoječa iz **blagajnice** varne proti ognju, 2 pultov, stolov, **kopirne tiskalnice**, **papirnega koša** itd., poleg tega **stelaže kupijo se**. — Ponudbe pod „G. U.“ do dne 14. marca t. l. na administracijo „Slov. Naroda“. (169-3)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(825—30)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradečkega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa iz Št. Valentin**

(56—8)

c. kr. privilegovana nepremočljiva

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/4 škatlje 50 kr., 1/2 škatlje 25 kr., 3/4 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnat likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih mo-narhije; v Ljubljani pri gg. **Schuschnig & Weber-ju** in **A. Krisper-ju**. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za **ponudbe v razprodajanje**, kjer še ni založb.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja rolitnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedem-najstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poština
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v

(37—30)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

BLAGAJNE

rabljene in nove po ceni samo pri **S. BERGER-ju**,
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 10. (58—12)

P. n.

S tem si usojam uljudno naznanjati, da sem ustanovil v Ljubljani, Stari trg št. 17, **prodajalnico na debelo in drobno**

z južnim sadjem

in italijanskim sočivjem ter mor-skimi ribami, katero blago imam vedno sveže v veliki izbori po nizkih cenah.

Priporočam se za množestvino naročbe z velespoštovanjem

Lazar L. Dimitrievich

z glavno trgovino v Trstu.

(171—3)

Brnsko sukno

za elegantne

pomladanske in poletne obleke

v odrezkih po 3-10 m, to je po 4 Dunajske

vate vsak odrezek, kateri stane

gld. 4.80 iz fine

gld. 6. — iz finejše

gld. 7.75 iz jako fine

10.50 iz najfinejše

pristine ovčje volne.

Nadalje blago za ogrtače, s svilo pretkano grebe-nasto sukno, letni loden, blago za livreje, blago iz sukanca, ki se sme prati, fino in najfinejše črno sukno za salonske obleke i. t. d. i. t. d. razpošilja **proti povzetju** zneska kot rečna in solidna dobro znana (106—9)

zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava: Vsak odrezek je 3-10 m dolg in 136 cm širok, torej zadostuje za celo moško obleko.

Tudi se pošlje vsacega blaga toliko metrov, ko-likor kdo želi. Janči se, da se pošlje ravno tako blago, kakor se izbere vzorec.

Uzorec zastoj in franko.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.